

Titel: Fængsling.

Citation: "Fængsling.", i *1902/1903: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r13-shoot-chptrd1e21185.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: 1902/1903: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Fængsling.

§ 834.

Fængsling kan kun finde Sted i Kraft af en Retskendelse; en saadan kan først afsiges, efter at den paagældende er hørt for en Ret angaaende Sigtelsens Genstand, medmindre det forhindres ved hans Ophold i Udlandet, eller Afhørelse har været umulig paa Grund af andre Omstændigheder, der da maa anføres i Kendelsen.

Børn under 15 Aar maa kun fængsles, hvor Omstændighederne og deres Livs- forhold i høj Grad tale derfor.

§ 835.

Fængsling kan kun besluttes, naar der foreligger skellig Grund til at antage, at den Sigtede har gjort sig skyldig i en Forbrydelse, hvorfor Straffen efter det foreliggende skønnes at ville blive højere end Bøder eller simpelt Fængsel, og selv da kun,

1) naar den mistænkte er en Person, der strejfer om uden Midler til lovligt Under- hold, eller som ikke har Bolig eller dog varigere Opholdssted i Riget, eller er en ubekendt, om hvis Navn og Opholdssted ingen antagelige Oplysninger haves eller kunne fremskaffes;

2) eller naar Sigtelsen angaar en Forbrydelse, hvis Forfølgning er henvist til Over- anklageren eller nogen af de i denne Lovs § 699 under g, j, k og l eller i Straffelovens § 180 eller dens § 200, jvf. Lov Nr. 80 af Ilte Maj 1897 § 1, eller Forelagte Lovforslag m. m. 132

dens § 296, 2. Pkt. eller i Søløv af 1ste April 1892 § 291, 1ste Punktum, eller § 298, 1ste Stykke, nævnte Forbrydelser, og der enten

a) paa Grund af Sagens Beskaffenhed og den Sigtedes Forhold er særlig Føje til at antage, at han vil unddrage sig Ansvar ved at flygte eller skjule sig, eller at han vil udeblive fra Domsforhandling, hvortil han er indkaldt,

eller

b) er særlig Grund til at frygte for, at han, hvis han lades paa fri Fod, vil fortsætte sin forbryderiske Virksomhed,

eller

c) det oplyses, at han er i Færd med at fjerne eller udslette Gerningens Spor eller at paavirke andre til at afgive urigtig Forklaring.

Beslutter Retten Fængsling under Efterforskningen, skal Fængslingen begrænses til højst 4 Uger ad Gangen.

Fængsling kan endelig besluttes, naar den anses nødvendig, for at hindre en Person, som sigtes for det i Straffelovens § 299 ommeldte Forhold, i at bringe sin Trusel til Udførelse.

§ 836.

Under Efterforskning kan Fængsling besluttes af en hvilken som helst Under- søgelsesret, for hvilken Tiltalte er fremstillet. Ellers tages Beslutning om Fængsling af den Ret, ved hvilken Forundersøgelse er indledet eller Tiltale rejst (jfr. § 922, 1ste Stykke), eller for hvilken Sagen er indanket. Naar Sigtede er anholdt, og det antages, at han ikke saa betimeligt vil kunne fremstilles for den nævnte Ret, at Fængslings- kendelse der kan blive afsagt inden Udløbet af den Frist, i hvilken en Person kan forblive under Anholdelse, kan Fængslingskendelse afsiges af en hvilken som helst Undersøgelsesret, for hvilken han fremstilles. Af Kendelsen og det i den Anledning Retsbogen tilførte tilstilles der i saa Fald den Ret, ved hvilken Sagen svæver, Udskrift,

§ 837.

Enhver Kendelse om Fængsling eller Forlængelse af samme skal, foruden Sigtedes Navn og den i øvrigt nøjagtigst mulige Betegnelse af ham, angive Sigtelsens Genstand og de Grunde, hvorpaa Fængslingen støttes. Udskrift meddeles paa For- langende den fængslede inden 24 Timer.

Er Sigtede til Stede i Retten ved Kendelsens Afsigelse, oplæses den for ham. Er han ikke til Stede, overgives en Udskrift af Retsbogen Politiet til Iværksættelse. Ved denne finde Reglerne i §§ 825, 827 og 828 tilsvarende Anvendelse.

§ 838.

Er Fængslingskendelsen afsagt, uden at den fængslede har været hørt an- gaende Sigtelsen, skal Afhørelse for Retten finde Sted inden 24 Timer efter Paa- gribelsen eller Indbringelsen i Riget, eller efter at Hindringen for hans Fremstilling er ophørt, jfr. § 830.

Den fængslede hensættes saa vidt muligt i Varetægtsfængslet paa det Sted, hvor Sagens første Behandling foregaar. Om hans senere Henbringelse til andet Varetægtsfængsel tager vedkommende Rets Formand Beslutning.

§ 839.

Den fængslede er undergivet de Indskrænkninger, som ere nødvendige til Sikring af Fængslingens Øjemed eller til Opretholdelse af Fængselsordenen, overens- stemmende med de derom givne Bestemmelser. Særlig fastsættes følgende Regler med Hensyn til den fængsledes Behandling:

1) Varetægtsfanger maa ikke uden eget Samtykke sættes sammen med Fanger, der udstaa Straf, afsone Bøder ell. desl., og heller ikke sammen med andre Varetægts- fanger, medmindre deres Alder, Legems- eller Sindstilstand gør Afsondring utilraadelig, eller Pladsmangel umuliggør Afsondring.

2) Hvor vidt andre end de ved Fængslet ansatte skulle have Adgang til Fangen, beror paa Rettens Formand, jfr. dog med Hensyn til Forsvarere § 714. Tilladelse til, med de Indskrænkninger, som Fængselsordenen kræver, og under saadant Opsyn, som Rettens Formand finder fornødent, at modtage Besøg af en Læge eller Præst efter eget Valg, af Slægtninge eller af Personer, som staa i Forretningsforhold til Fangen, eller med hvem han ønsker at raadføre sig, bør kun nægtes, naar særlige Omstændig- heder give Grund til at frygte, at deraf vil opstaa Skade for Undersøgelsen.

3) Om det skal tillades Fangen at afsende og modtage Breve, beror paa Rettens Formand, jfr. dog med Hensyn til Forsvarere § 714. Tilladelse bør kun nægtes, naar Rettens Formand, efter at have læst Brevet,

finder enten, at der kan være Grund til at befrygte, at dets Afsendelse eller Udlevering vil være til Skade for Undersøgelsen, eller at dets Afsendelse vil indeholde et Retsbrud. Afsendes eller udleveres Brevet ikke, bør der uden Ophold gives henholdsvis den fængslede eller Afsenderen Under- retning derom. Afsendelse af lukkede Skrivelser til Ret eller Øvrighed kan ikke nægtes Fangen, og Fængselsopsynet har at sørge for, at saadanne Skrivelser frem- sendes uden uforstående Ophold.

4) Varetægtsfanger have Ret til at anskaffe sig Bøger, Blade, Skrivematerialier o. lign. samt i det hele at sysselsætte sig, alt dog med de Begrænsninger, som følge af Fængslingens Øjemed og Fængselsordenen. Enhver Fange kan forlange Udlaan fra Fængslets Bogsamling, og uformuende Fanger skaffes der paa Fængslets Bekostning Adgang til anden Sysselsættelse. Disse Rettigheder kunne kun betages en Fange, naar han har forskyldt det som disciplinær Straf.

5) Det kan, uden for Tilfælde af disciplinær Straf, ikke formenes en Varetægts- fange ved egne eller andres Midler at forskaffe sig anden og bedre Kost end den al- mindelige Fængselskost, for saa vidt saadant kan ske, uden at Fængselsordenen derved forstyrres. Med samme Begrænsning er Fangen berettiget til at benytte andre Klæder end den almindelige Fangedragt.

6) Legemlig Revselse maa ikke anvendes som disciplinær Straf paa Varetægtsfanger.

7) Hverken Arrestforvareren eller andre Personer maa benyttes til at udforske Fangen.

Nærmere Regler om Fængselsordenen fastsættes ved kongelig Anordning under lagttagelse af det i nærværende Paragraf foreskrevne.

Klager over utilbørlig Behandling i Fængslet kunne forebringes for Retten i Overensstemmelse med Reglerne i § 868 eller for vedkommende Overøvrighed. I hvert Fangerum skal findes Opslag, indeholdende de væsentligste Bestemmelser i Fængsels- reglementet og navnlig de i denne Paragraf givne Regler.

§ 840.

Er Sigtede en frugtsommelig eller diegivende Kvinde eller en Person under 18 Aar, bliver hun eller han, for saa vidt det efter Sigtelsens Genstand, Sigtedes Person- lighed og de forhaandenværende Forhold lader sig gøre, efter Rettens Beslutning, i

Stedet for at fængsles, at sætte under Tilsyn af paalidelige Personer, Forældre eller andre. For de unge Personers Vedkommende iagttages tillige, at de holdes fri for fordærvelig Paavirkning. Naar Forældre eller andre fremsætte Ønske om, at en saadan Sigtet maa betros til deres Tilsyn, kan Retten, om det findes nødvendigt, knytte Ind- vilgelse heri til den Betingelse, at Sikkerhed stilles af de paagældende overensstem- mende med Reglerne i §§ 841 og 842.

I andre Tilfælde kan, hvor saadant maa anses for tilstrækkeligt til Formaalets Opnaaelse, i Stedet for Fængsling efter Rettens Beslutning anvendes Bevogtning i Hjemmet, efter Omstændighederne efter Sikkerhedsstillelse for det hertil sandsynlig medgaaende Beløb, Tilhold om ikke uden Dommerens Tilladelse at forlade et anvist Opholdssted eller en bestemt Kreds, Paalæg om til bestemte Tider at fremstille sig for Politiet, Beslaglæggelse af Pas eller andre Legitimationsdokumenter, eller Sikkerheds- stillelse efter de nærmere Regler i efterfølgende Paragrafer.

§ 841.

Sikkerhedsstillelse kan ikke træde i Stedet for Fængsling, naar den i § 835 Nr. 2 c nævnte Fængslingsgrund er forhaanden.

I de i § 835 Nr. 1 og 2 a nævnte Tilfælde skal Fritagelse for Fængsling til- stedes, naar Formaalet maa antages tilstrækkelig betrygget ved, at Sikkerhed stilles for, at Sigtede vil møde i Retten til enhver Forhandling i Sagen efter behørig Ind- kaldelse samt indfinde sig til Dommens Fuldbyrkelse, hvis den gaar

ham imod. Det paahviler i saa Fald Sigtede at opgive Bolig eller Opholdssted i Kongeriget, hvor alle Forkyndelser til ham kunne ske.

I det i § 835, sidste Stykke, ommeldte Tilfælde tilstedes Fritagelse for Fængsling, naar det findes tilstrækkeligt, at Sikkerhed stilles for, at Sigtede vil undlade den Virksomhed, som frygtes, indtil Dommen, hvis den gaar ham imod, kan fuldbyrdes.

§ 842.

Sikkerheden, hvis Størrelse i det enkelte Tilfælde fastsættes af Retten, stilles ved Overlevering af rede Penge eller gode Værdipapirer, der paa Forlangende, eller naar det af Dommeren findes hensigtsmæssigt, blive at opbevare i Nationalbanken eller vedkommende Amtstue, eller ved Selvskyldnerkaution af en eller flere i Kongeriget bo- satte vederhæftige Mænd.

§ 843.

Den, af hvem Sikkerhed stilles, skal herom underskrive en Erklæring, hvori den eller de Forpligtelser, indtil hvis Opfyldelse Sikkerheden hæfter, og ved hvis Misligholdelse den forbrødes, ere angivne.

Hvor vidt en stillet Sikkerhed bør være forbrudt, afgøres ved Kendelse, efter at der saa vidt muligt er givet de vedkommende Lejlighed til at udtale sig. Det forbrudte Beløb tilfalder Statskassen. Dog blive først Sagens Omkostninger og den forurettedes Erstatningskrav deraf at dække, for saa vidt Dækning derfor ikke kan faas paa anden Maade.

Er Sikkerheden forbrudt som Følge af Sigtedes Undvigelse eller Udeblivelse fra Møde, kan Retten, naar Sigtede inden en Maaned efter den Dag, da han er undvejet eller skulde være mødt, frivillig fremstiller sig eller paagribes, helt eller delvis eftergive Sikkerhedens Forbrydelse, dog at den hæfter for alle Udgifter, som ere bevirkede ved Undvigelsen eller Udeblivelsen.

§ 844.

Beslutning om Fængsling eller Forholdsregel, der træder i Stedet for Fængsling, kan af Retten til enhver Tid omgøres.

§ 845.

Den anordnede Fængsling bortfalder, naar Forfølgning frafalder, eller Sigtede frifindes, om end ved Dom i underordnet Instans, eller der dog kun paalægges ham Straf af Bøder eller simpelt Fængsel.

Fængslingen ophæves ved Rettens Beslutning, naar i Løbet af Undersøgelsen de Grunde, hvorpaa den støttedes, bortfalde, og Grunde til Fængsling ved en ny Kendelse ikke ere forhaanden.

Er Fængslingen besluttet i Henhold til § 835 Nr. 2 c, bliver den at ophæve, saa snart Undersøgelsen i paagældende Retning er sikret, i hvilken Henseende det for- nødne hurtigst muligt skal iværksættes, eller senest naar den i Fængslingskendelsen fastsatte, eventuelt af Retten forlængede Frist er udløben. Dog kan Retten efter Be- gæring af Paatalemyndigheden bevilge en yderligere kort Forlængelse af Fristen, saa- fremt det godtgøres, at det paa Grund af uforudsete og væsentlige Hindringer har været umuligt betimelig at fremme Undersøgelsen.

I Sager, som paatales af private eller ere af mindre Betydning, bør Fængs- lingen ophæves, naar Retten finder, at Sagen ikke fremmes med tilbørlig Hurtighed. Fremdeles bør Fængsling ophæves, naar en Dom, hvorved kun en kortere Tids Fæng- selsstraf er idømt, bliver paaanket, og Fængslingens Forlængelse indtil Ankesagens Slutning vilde staa i aabenbart Misforhold til den Straf, som er eller kan ventes idømt.

I Henseende til Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel gælde de derom i særlig Lov givne Bestemmelser.

§ 846.

Forholdsregler, som af Retten ere anordnede i Stedet for Fængsling, bortfalde eller ophæves i de samme Tilfælde som Fængsling.

Fremdeles ophører en stillet Sikkerhed at hæfte, naar Sigtede hensættes i Fæng- sel, eller naar en Sigtet under 18 Aar sættes under andet Tilsyn end den Persons, hvem han mod Sikkerhed var betroet, samt naar den i Overensstemmelse med § 841 paatagne Forpligtelse er opfyldt, eller naar den, der er gaaet i Borgen, opsiges sit Forløfte ved at fremstille Sigtede for Retten eller under saadanne Forhold og med saa langt Varsel, at der er Lejlighed og god Tid til at fængsle ham.

Indgaaet Forløfte ophører ligeledes, naar en afsagt Straffedom ikke fuldbyrdes, uagtet der hertil har været rigelig Tid og Opfordring.

§ 847.

Bestemmelse om Ophør af Fængsling eller om Anvendelse eller Ophør af For- holdsregler, som træde i Stedet for Fængsling, eller om Forbrydelse af stillet Sikker- hed tages af den Ret, hvem det efter § 836 vilde tilkomme at afsige Fængslings- kendelse.